

obhaja. — Poučni del obseza »Zgodovinske črtice iz poknežene grofije goriške in gradiške. I. del. Spisal Simon Rutar, c. kr. profesor.« Te črtice, imenitne bodisi v strogo zgodovinskem, bodisi v kulturnozgodovinskem pogledu in prezanimive zlasti za Goričane, katerim je tudi koledar v prvi vrsti namenjen, so sicer res samo ponatisnjene iz raznih časopisov, v katerih so bile izvirno objavljene, toda tukaj so v celoto zbrane. O tem pa dvomimo, da bi bil razvrstitev teh črtic, ki ni povse kronologična, zagrešil pisatelj sam, in če je naše domnevanje resnično, sam prof. Rutar ne bo z njo zadovoljen. — Zabavi strežeta: Figura. Ruski napisal Lěškov. Prevel Podravski. — Iz križarskih bojev na Poljskem. Poljski spisal Edvard Zorjan. Poslovenil isti Podravski, že dobro znan čitateljem »Slovanske knjižnice«. — Želimo in se nadejamo, da se Gabrščekov koledar v sedanji obliki priljubi zlasti ožjim njegovim rojakom, ter da postane stalna prikazen v našem koledarskem slovstvu.

Ilustrovani narodni koledar za prestopno leto. Leto VIII. Uredil in izdal Dragotin Hribar. Cena elegantno vezanemu 1 gl., broširanemu (našemu uredništvu se je poleg izvesnih pol poslala le broširana izdaja) 70 kr. — Razen koledarskega uvoda in zadaj pridejanih oglasov obsega »Narodni koledar« 182 str. »zabavnega dela«. — Priznati treba, da je vnanja oblika tudi broširane izdaje jako lična, odičena i z nekaterimi koloriranimi kartoni i z nekolikimi v tekst vtisnjenimi podobami; da slike niso izvirne, to čitateljev, katerim je Hribarjev koledar namenjen, ne bo v njih užitku prav nič motilo. Zabavni del je kaj raznovrsten. Za brezimensko »Kolednico« (v pesniški obliki) se vrste takisto brezimenski životopisi Frana Kosarja, Josipa Cimpermana, Antona Kremplja in Andreja Praprotnika. A prispevali so tudi glasoviti pisatelji »Narodnemu koledarju«. Prof. dr. Anton Medved je spisal kot »spomin s potovanja po južni Italiji«: »Čudež sv. Januvarija«. Za »Večernimi slikami« Bogdanovimi čitamo Iga Kaša »Stano«, lepo povest iz dalmatinskega življenja. Kaš se kaže posebno mojstra v slikanju južnih naših krajev, v katerih je menda prebil dalj časa. »Stani« sledi kot nadaljevanje iz prejšnjih treh letnikov S. Rutarja spis: »Velika Moravska in staroslovenski jezik«. Skoro bi dejali, da je ta učena, z natančnimi podatki o virih trdno podprta razprava zgrešila svojo pot; v zabavnem delu koledarjevem bi je vsaj nihče ne iskal in tudi malokdo pogrešal. Tako ne bo imela zaželenega uspeha; bolje bi služila »Izvestjem«. Kar pa se stvari same tiče, pa bi dejali, da se je g. pisatelj premalo oziral na najnovejšo hipotezo o starocerkvenem jeziku, katero je že v našem listu branil in utrjeval dr. V. Oblak. — Naslednji pesniški proizvod (Šah Nuširvan. Perzijski zložil Saadi, na ruski jezik preložil V. Vjeličko, je sicer samo prevod ali pravzaprav prevoda prevod, toda iz peresa — A. Aškerca. Po brezimnem »Potresu na Slovenskem«, v katerem je pa tudi mnogo govora o neslovenskih potresih, zaključuje zabavni del Radoslava Knafliča »Zgodovinska in kulturna črtica o čeških razstavah s posebnim ozirom na jubilejno razstavo l. 1891. in narodopisno razstavo l. 1895. v Pragi«.

Knjižnica za mladino je priobčila v zadnjem dvojnatem snopiču (10—11), izdanem 30. novembra m. l., zopet nekaj Slomškovih pesmi in sicer »snopič (2.) za višjo stopinjo«. Zbral in uredil dr. Janko Bezjak, Str. 187. — O tej zbirki še izpregovorimo obširneje.